

Самъ Каницъ, като говори за Севлиево въ начало то на 70-тѣхъ години на миналия вѣкъ, забелязва, че неговата търговия била доста активна.

Х. Църковенъ въпросъ.

Слѣдъ повдигането на владичкия въпросъ въ 1856 год. въ България, а малко по-късно слѣдъ туй — и на черковния, които въпроси почти изцѣло били завладели умоветъ на всички по интеллигентни и пробудени българи, движението за църковна независимостъ не останало безъ отзвукъ и въ Севлиево.

Севлиевци, които не помнятъ да сж имали нѣкога за свещеникъ грѣкъ, скоро се одушили и обединили духомъ по този жизненъ за нацията ни въпросъ и взели живо участие въ борбата. Слѣдствие на това тѣхно патриотично поведение тѣ не закъсѣли да изпратятъ на събора въ Цариградъ (последниятъ е билъ свиканъ въ 1861 год. и е ималъ за цель припознаването независимостта на възобновената българска църква) свой представителъ. За такъвъ е билъ избранъ стария имъ и обиченъ учителъ Петко Р. Славейковъ, който е билъ сжщевременно представителъ и на гр. Вратца.

Че Севлиевци действительно не сж гледали отъ край време съ добро око на грѣцкото духовенство, и че не сж останали тъй сжщо безучастни въ борбата противъ последното, свѣдочатъ слѣднитѣ факти: 1) че нѣкои по-първи севлиевски граждани още презъ 1845 год., заедно съ такива отъ Търново, Габрово, Елена и други мѣста отъ епархията, сж изпратили до великия везиръ едно заявление, съ което сж се оплакали отъ притѣсненята и издевателствата на търновския грѣцки митрополитъ Неофита и сж молили да имъ се изпрати за владика българинъ и 2) една дописка отъ Севлиево, която намираме помѣстена въ бр. 35 на в. „Свѣтъникъ“ отъ 1864 год. и въ която се казва: „Нашитѣ граждани се крайно зарадваха, като се научиха за милостта, която Н. И. Величество излѣ на връхъ всички наши далнитѣ наши владичи¹⁾. Напротивъ, се много огорчиха, като имъ се чете тия дни една правителствена заповѣдь, съ която имъ се налага длѣжностъ да платятъ едно количество пари отъ 67,000 гроша за нѣкакъвъ-си борчъ на грѣц-

¹⁾ Заточенитѣ български владичи сж били: Иларионъ Макаріополски, Авксенти Велешки и Паиси Пловдивски.